

Η Παν-Ποντιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ και Καναδά με τα 12 ενεργά σωματεία της αντιπροσωπεύει τον οργανωμένο Ποντιακό Ελληνισμό των ΗΠΑ και Καναδά και εργάζεται άοκνα και συστηματικά, μεταξύ όλων των μειζόνων εθνικών ζητημάτων, για την προώθηση και αναγνώριση της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού. Με τα πενιχρά μέσα που διαθέτει και την μηδαμινή στήριξη από την ελληνική πολιτεία έχει επιτύχει να αποσπάσει σημαντικά ψηφίσματα από πολλές πολιτείες για αυτό το σκοπό. Είμαστε απόγονοι των Ρωμιών του Πόντου που επέζησαν σε πορείες θανάτου, σε «δικαστήρια» εξόντωσης, σε ολοκαυτώματα, σε εγκλήματα σε χωριά και χωράφια. Είμαστε εγγόνια των Ρωμιών του Πόντου που υπέστησαν μια απάνθρωπη και εξευτελιστική προσφυγιά. Είμαστε παιδιά Ελλήνων που αναγκάστηκαν να διαβούν τον δρόμο της μετανάστευσης για ένα καλύτερο αύριο, για περισσότερες ευκαιρίες, για ένα ασφαλέστερο και καλύτερο μέλλον.

Είμαστε Έλληνες που προσπαθούμε να κατανοήσουμε, μέσα σε ένα κλίμα διεθνούς αβεβαιότητας, διαρκών πολεμικών συρράξεων, συχνών τρομοκρατικών κτυπημάτων, και ευτελισμού των ανθρωπίνων αξιών, την σκοπιμότητα κάποιων παράδοξων και υβριστικών αναληθειών που ακούγονται διαχρονικά από μέλη των ελληνικών κυβερνήσεων. Υβρεις κατά των ίδιων των Ελλήνων που προκαλούν ρήγματα στους ιστούς της ελληνική κοινωνίας.

Πρόσφατα ενημερωθήκαμε για την επικείμενη επίσκεψη του υπουργού Παιδείας της Ελλάδος κ. Νίκου Φίλη στις ΗΠΑ και τις αντιδράσεις που προκάλεσε η ανακοίνωση της επίσκεψης του λόγω της δημόσιας άρνησης του, παλιότερα ως δημοσιογράφος αλλά και πρόσφατα ως υπουργός, να αποδεχτεί ότι οι θηριωδίες των Τούρκων κατά των Ρωμιών του Πόντου την περίοδο 1916-1923 συνιστούν το έγκλημα της Γενοκτονίας αλλά μιας «αιματηρής εθνοκάθαρσης». Η IAGS, η καθ' ύλην αρμόδια επιστημονική ένωση ειδικών επιστημόνων για θέματα γενοκτονιών, έχει αναγνωρίσει την γενοκτονία κατά των Ελλήνων και μάλιστα στον επίλογο του ψηφίσματος της διευκρινίζει ότι η τελευταία πράξη μιας γενοκτονίας είναι η άρνηση της. Όταν λοιπόν IAGS αποφαινεται επιστημονικά ότι οι θηριωδίες των Τούρκων κατά των Ποντίων, την περίοδο 1916-1923 συνιστούν το έγκλημα της Γενοκτονίας, αδυνατούμε να κατανοήσουμε την εμμονή του κ. Φίλη και των ομοϊδεατών του στην άρνηση της.

Επ' αυτού δηλώνουμε τα εξής:

Αγαπάμε την πατρίδα μας με ανιδιοτέλεια και ανυστεροβουλία. Αγωνιζόμαστε για την ακεραιότητα της χώρας μας. Προβάλλουμε τις πανανθρώπινες αξίες και τα υψηλά ιδεώδη του Ελληνισμού.

Υπηρετούμε την ορθόδοξη εκκλησία μας. Διατηρούμε την ελληνική μας γλώσσα, τη λαογραφία μας και τον πολιτισμό μας. Και βέβαια σεβόμαστε τους θεσμούς της πατρίδας μας και τους εκπροσώπους τους, με τους οποίους, όχι απλά επιθυμούμε αλλά και, επιδιώκουμε να συναντηθούμε ώστε να ενημερωθούμε επίσημα για τα εθνικά μας θέματα, για τις πολιτικές και οικονομικές προοπτικές της πατρίδας μας, να ανταλλάξουμε απόψεις, να καταθέσουμε τις προτάσεις μας, και βέβαια να υποβάλλουμε τα αιτήματά μας.

Έχουμε μελετήσει τον υπ' αριθμόν 4285 νόμο της 10ης Σεπτεμβρίου 2014 (γνωστός ως και «αντιρατσιστικός νόμος») που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας με αριθμό φύλλου 191. Πιο συγκεκριμένα το Άρθρο 2 του εν λόγω νόμου αναφέρει:

«1. Όποιος με πρόθεση, δημόσια, προφορικά ή δια του τύπου, μέσω του διαδικτύου ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο ή τρόπο, επιδοκιμάζει, ευτελίζει ή κακόβουλα αρνείται την ύπαρξη ή τη σοβαρότητα εγκλημάτων γενοκτονιών, εγκλημάτων πολέμου, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, του Ολοκαυτώματος και των εγκλημάτων του ναζισμού που έχουν αναγνωρισθεί με αποφάσεις διεθνών δικαστηρίων ή της Βουλής των Ελλήνων και η συμπεριφορά αυτή στρέφεται κατά ομάδας προσώπων ή μέλους της που προσδιορίζεται με βάση τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τις γενεαλογικές καταβολές, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή, το σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου ή την αναπηρία, όταν η συμπεριφορά αυτή εκδηλώνεται κατά τρόπο που μπορεί να υποκινήσει βία ή μίσος ή ενέχει απειλητικό ή υβριστικό χαρακτήρα κατά μίας τέτοιας ομάδας ή μέλους της, τιμωρείται με τις ποινές της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου [τιμωρείται με φυλάκιση τριών (3) μηνών έως τριών (3) ετών και με χρηματική ποινή πέντε έως είκοσι χιλιάδων (5.000 – 20.000) ευρώ.] 2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου τελέστηκε από δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο, κατά την άσκηση των ανατεθειμένων σε αυτόν καθηκόντων, επιβάλλεται φυλάκιση έξι (6) μηνών έως τριών (3) ετών και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως είκοσι πέντε χιλιάδων (10.000 – 25.000) ευρώ.»

Ο κάθε πολίτης μιας ευνομούμενης δημοκρατικής πολιτείας έχει το απόλυτα αναφαίρετο δικαίωμα να εκφράζει την άποψη του εφ' όσον αυτή βέβαια δεν παραβιάζει κάποιο υφιστάμενο νόμο. Ο προαναφερόμενος νόμος τιμωρεί την άρνηση γενοκτονιών ωστόσο η γενοκτονία κατά των Ρωμιών του Πόντου ποτέ δεν έχει ψηφιστεί ως νόμος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Αντίθετα, με τον υπ' αριθμόν 2193 νόμο της 11ης Μαρτίου 1994 που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας με αριθμό φύλλου 32, όπου στο Άρθρο 1 «Ορίζεται η 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας του Πόντου» και όχι η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου σαν γεγονός. Δηλαδή, απλά ορίσαμε την 19η Μαΐου για να τιμάμε την μνήμη των θυμάτων τη Γενοκτονίας. Σε τι λοιπόν απέβλεπε αυτός ο νόμος; Σύμφωνα με τον τότε πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη [συνέντευξη στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ της 27ης Φεβρουαρίου 2001], απέβλεπε στο «...να τιμήσουμε τα θύματα ενός οργανωμένου διωγμού και όχι να αναμοχλεύσουμε το παρελθόν για να δηλητηριάσουμε το παρόν...».

Επρόκειτο δηλαδή για μια πράξη ηθικής αποκατάστασης και ικανοποίησης του κοινού αισθήματος των Ποντίων και όχι για πράξη πολιτικής βούλησης. Αυτό αποδείχτηκε και έγινε ξεκάθαρο στη συνέχεια με την απότιση φόρου τιμής στο μαυσωλείο του Κεμάλ από Έλληνες πρωθυπουργούς, από την ψήφιση του αντιρατσιστικού νόμου αλλά και την συνολική εν γένει πολιτική των εκάστοτε ελληνικών κυβερνήσεων.

Συμπερασματικά, η άρνηση της γενοκτονίας κατά των Ελλήνων του Πόντου δεν εμπίπτει στις διατάξεις του αντιρατσιστικού νόμου και κατά συνέπεια δεν προβλέπεται καμιά ποινή. Άρα ο κάθε πολίτης της πατρίδας μας διώκεται νομικά (και πολύ ορθά βεβαίως) αν αρνηθεί (δια επιδοκιμασίας, ευτελισμού ή απόρριψης) εγκλήματα πολέμου, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, το Ολοκαύτωμα και τα εγκλήματα του ναζισμού ή στραφεί κατά κάποιες φυλής, θρησκείας, σεξουαλικού προσανατολισμού, ταυτότητας φύλου, αναπηρίας, κ.ο.κ. Ωστόσο η άρνηση της γενοκτονίας κατά των Ελλήνων του Πόντου δεν συνιστά νομικό αδίκημα και κατά συνέπεια είναι καθόλα αποδεκτή τουλάχιστον σε νομικό πλαίσιο. Αυτό καταδεικνύει για άλλη μια φορά την εθνική «ευαισθησία» των αιρετών αντιπροσώπων μας στο Ελληνικό

Κοινοβούλιο. Για εμάς τους Ποντίους των ΗΠΑ και Καναδά, το σύνολο των βουλευτών που εψήφισαν και τους δύο προαναφερόμενους νόμους κρίνονται αρνητικά διότι δεν μερίμνησαν ώστε να καλύψουν, πέρα των εγκλημάτων του ναζισμού, και τα εγκλήματα του κεμαλισμού. Είναι όλοι τους εξίσου συνυπαίτιοι και κατακριτέοι. Απλά ο κ. Φίλης είχε το «θάρρος» να το ομολογήσει δημόσια.

Με βάση όλα τα ανωτέρω, δηλώνουμε απερίφραστα ότι δεν αρνούμαστε να συναντηθούμε με τον κ. Φίλη. Αντίθετα θα το επιζητήσουμε μόνοι μας και χωρίς πρόσκληση. Θα μας έχει αντίκρου του σε κάθε δημόσια εμφάνιση του. Θα του θυμίζουμε ότι άνοιξε αναίτια πληγές με το εθνικά επικίνδυνο διολίσθημά του και τις εμμονές του. Θα του θυμίζουμε ότι πρόσβαλε κάτι ιερό, τους τίμιους προγόνους μας. Θα του θυμίζουμε ότι οι Πόντιοι δεν ξεριζώθηκαν. Θερίστηκαν ανελέητα αλλά επέζησαν. Θα του θυμίζουμε ότι οι θηριωδίες των Τούρκων την περίοδο 1916-1923 δεν ήταν καμιάς μορφής «υποβαθμισμένη γενοκτονία», ήταν γενοκτονία.

Έχουμε αρκετές εξωτερικές προκλήσεις και εθνικούς αλυτρωτισμούς να αντιμετωπίσουμε. Εσωτερικοί διαχειριστές «κερκοπορτών» δεν μας χρειάζονται. Θα δικαιωθούμε. Είναι απαίτηση εκατοντάδων χιλιάδων θυμάτων που θυσιάστηκαν για του Χριστού την Πίστη την Αγία. Είναι χρέος μας προς όλους αυτούς που επέλεξαν να πεθάνουν Έλληνες.

Εκ μέρους της Παν-Ποντιακής Ομοσπονδίας ΗΠΑ και Καναδά,
Κώστας Τσιλφίδης, Πρόεδρος
19η Μαρτίου 2016 – Norwalk, Connecticut